

ikke er flaskehalsproblemer i øjeblikket i det danske samfund. Det mener jeg er forkert. Jeg mener, det er at negligere alle de meldinger, vi får, og jeg melder mig gerne i samme kor som hr. Frank Dahlgaard og vil gerne sende meldinger over i Arbejdsministeriet. Jeg mener, det er en negligering af de meldinger, vi får fra forskellige dele af landet, og jeg kunne derfor godt tænke mig at få en definition af, hvad en flaskehals egentlig er.

Jeg ved ikke, om hr. Aage Frandsen eller arbejdsministeren eller hr. Jens Peter Verner sen havde lejlighed til at se TV-2/Lorry i går; deri var faktisk en historie fra Frederiksborg Amt om en virksomhed, der havde søgt efter en klejnsmed. Efterfølgende viste det sig faktisk, at der var 14 ledige klejnsmede i Frederiksborg Amt. Det var internt i Frederiksborg Amt, så vi taler altså overhovedet ikke om en befordring, der overstiger de kriterier, der er fastsat i henhold til rådighedsreglerne.

Jeg kunne altså godt tænke mig at høre de pågældende partiers definition af, hvad en flaskehals egentlig er.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil gerne sige til fru Ulla Tørnæs, at jeg tror, ordet flaskehals skal forklares på den måde, at i det omfang efterspørgslen er større end udbuddet af arbejdskraft, så er der en flaskehals.

Det vil sige, at det eksempel, som hr. Frank Dahlgaard nævnte før, fra sygehuset i Esbjerg er et flaskehalsproblem. Eksemplet fra Frederiksborg Amt er ikke et flaskehalsproblem; det er et problem, som skyldes dårlig administration. Hvis der er så mange ledige og de pågældende ledige står til rådighed også for det omtalte job, skal de være parat til at tage jobbet; der er ikke noget problem i det. Det er ikke et flaskehalsproblem.

Med hensyn til mistænkeliggørelse, så lad os da bare sige, at I ikke mistænkeliggør. Så lader jeg folk selv bedømme, om der er tale om mistænkeliggørelse fra Venstres og De Konservatives ordførere.

I den forbindelse vil jeg godt understrege, at jeg kun mener Venstres og De Konservatives ordførere; det gælder ikke alle de borgerlige partiers ordførere. Måske gælder det også Fremskridtspartiets, men det har vi jo ikke hørt så meget om endnu. Jeg har somme tider en tilbøjelighed til at tale om de borgerlige partier samlet, og det er i hvert fald meget uretfærdigt i

denne diskussion i forhold til både Det Radikale Venstre og CD.

Med hensyn til strukturel ledighed vil jeg gerne sige, at man jo vedtog på et tidspunkt, at når man ikke kunne komme længere ned, så var det strukturel ledighed. Man kan da godt kalde det sådan; jeg er da ligeglad. Det siger bare ikke noget som helst – det siger ikke en kæft. Det er fuldstændig ligegyldigt at bruge det ord, der derefter påstår man så, at det er strukturerne, der skal laves om. Men hvad er det for en struktur, der skal laves om? Er det vedrørende uddannelse? Er det rådighedsreglerne?

Det vil sige, at vi ikke er længere af den grund, men det er blevet sådan en smart vending, som man anvender i visse kredse, også i kredse, hvor hr. Frank Dahlgaard kommer via sine faglige interesser formentlig, at tale om strukturel ledighed. Så har man ligesom sagt noget smart og givet en forklaring på tingene. Jeg synes overhovedet ikke, man bliver klogere af den grund.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil godt spørge fru Ulla Tørnæs: Hvem i alverden har forsvaret det problem, der var i Frederiksborg Amt?

Jeg har hørt arbejdsministeren sige nøjagtig det modsatte: at vi ikke kan acceptere, at der står ledige job og samtidig er ledige, der er kvalificerede til det job inden for en rimelig afstand.

Så er det da ikke noget at gå op og bruge det eksempel som baggrund for en argumentation gående ud på, at hele systemet skal laves om, og at der skal laves arbejdsmarkedsreformer, og hvad ved jeg – ud fra ét eksempel, som vi alle sammen er enige om er uacceptabelt. Hvis reglerne ikke er gode nok til at dæmme op for sådan et problem – hvad jeg tror de er – må man gøre noget ved det. Men man tager ét problem i Frederiksborg Amt og siger, at sådan er det alle steder, og derfor skal der laves om på det hele. Jeg synes ikke, det er rimeligt.

Men det, jeg egentlig gik på talerstolen for, var bare for at komme med en venlig og nænsom bemærkning til hr. Frank Dahlgaard; sådan er mine bemærkninger jo altid til hr. Dahlgaard. Jeg ved godt, at hr. Dahlgaards synspunkt med hensyn til EU er anderledes end mit, men det generede mig alligevel, at hr. Frank Dahlgaard vrængede i den grad, som han gjorde, da han nævnte muligheden for finske sygeplejersker på et hospital i Danmark. Mig bekendt har vi regler